

[Ole Bjørn Kraft.]

tion. Min hovedbetragtning var, at vælgerne ved valget ikke har stemt om dette spørgsmål, fordi de regnede med, at de fik lejlighed til at tage stilling til det ved en folkeafstemning. Det har de også lov til at regne med. Nu foreslår man, at de skal få en folkeafstemning om det. Det vil han ikke være med til.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Harald Petersen har ordet for en kort bemærkning.

Harald Petersen: Jeg fik ikke afsluttet mine bemærkninger til det ærede medlem hr. Steen. Det ærede medlem har jo talt om vanskeligheden ved udenfor landet at klare de standpunkter, vi har her i Danmark. Men jeg må sige, at det ærede medlem har efterhånden fået ret rigeligt med standpunkter af det radikale parti at forvalte. I 1936 var standpunkt nr. 1, at man skulle have og opretholde princippet om samme valgrets alder ved valg til folketinget og ved valg til andre offentlige forsamlinger. Hans egen indenrigsminister dengang stod som forslagsstiller og talsmand derfor. Standpunkt nr. 2 fremkom i 1945, da man gik ind for nedsættelse af valgrets alderen til 21 år, men vel at mærke efter forudgående godkendelse gennem en folkeafstemning, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen stærkt anbefalede og stillede positivt forslag om her i folketinget ved anden behandling af det dengang forelagte lovforslag. Nu er standpunkt nr. 3 efterhånden kommet frem: at vi skal have nedsat valgrets alderen til 21 år uden forbindelse med nogen anden valgrets alder, der gælder her i landet, og uden forudgående folkeafstemning. Jeg tør nok sige, at det er et standpunkt, som ganske vist er radikalt, men som ikke har så forfærdelig meget sammenhæng med det, det ærede parti tidligere har gjort sig til talsmand for.

Den højtærede minister bryster sig af at være den stiltfærdige mand i modsætning til mig, der altså er mindre stiltfærdig. Han hentedede sin trøst deri, at den stiltfærdige og saglige argumentation havde sin store styrke fremfor noget andet. Ja, det kan den virkelig have, og derfor har jeg nu 3 gange i dag søgt at få den højtærede minister til at argumentere, men det har været håbløst. Jeg har ikke hørt eet argument endnu. Jeg har hørt nogle almindelige talemåder, men jeg har ikke hørt et argument til forklaring af noget som helst af det, jeg har spurgt den højtærede minister om til forklaring af den

totalt ændrede stilling, som hans parti har taget blot i løbet af det sidste tiår. Det har været udenom med hensyn til samtlige de stillede spørgsmål.

Til sidst skal jeg sige til det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at jeg kan ikke tænke mig, at han vil betegne sine tidligere gruppefællers, de radikales og Zahles grundlov og alt, hvad der stod bagved den af socialdemokratisk støtte, som et udtryk for et mindretalsdiktatur; det må være en fejlhuskning.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts oplysning tjener, at samtlige rigsdagens partier undtagen venstre på deres program har punktet, at valgrets alderen ved valg til offentlige forsamlinger skal nedsættes til 21 år. Samtlige partier undtagen venstre, altså også det konservative folkeparti! Nu er der en mulighed for igen på et begrænset, men dog betydningsfuldt område at få realiseret dette konservative programkrav, som vælgerne udmærket vel kendte, da de stemte på de konservative kandidater i 1947, og så står det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft op og forsøger med allehånde krumspring at vride sig udenom at stemme for det forelagte lovforslag.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Steen har ordet for en kort bemærkning.

Steen: Det ærede medlem hr. Harald Petersen bruger nu i sin argumentation også dette, at i 1939 faldt der et grundlovsforslag, der indeholdt 23 års valgrets alderen. Han gjorde det på en måde og i en sammenhæng, som må forudsætte, at det dermed skal siges, at det, der var afgørende for vælgerne lidt for ringe deltagelse ved denne afstemning, var nedsættelsen af valgrets alderen fra 25 til 23 år. Det tror jeg beror på en fejlurdering. Jeg tror slet ikke, det var det, det drejede sig om for vælgerne vedkommende; jeg tror, der var et meget stort flertal af vælgerne, der var tilhængere af det. Nej, det, der var betænkelighed ved hos mange vælgere, og det, der efter min opfattelse var grunden til, at man ikke opnåede de 45 pct., var spørgsmålet om rigstinget. Vælgerne så således på det, at det ville sige, at når de havde truffet deres beslutning om, hvem de ville stemme for